

ընդ, այլ և կասկածում է, որ նոյն իսկ Եւրոպայի կարողանայ մի լուրջ և հասկանալի քարեփոխութիւն մտցնել երկրի մէջ կը մնայ թիւրքական զերիշխանութիւնը, իրան յատուկ արտօնութիւններով: Թիւրքը ամեն մի բարեկարգութիւն, ամեն մի բէ-ֆօրմ մտցնում է ստիպված, խոնարհվելով Եւրոպայի խիստ պահանջների առաջ և ամեն մի գեղեցիկ, ամեն մի քաղաքական բարդութիւնից կաշկատի օգուտ բաղել ազատվելու իր խոստումների ծանր կապանքներից:

Բարենորոգութիւնները կատարելապէս ապահովելու համար կարեւոր է, որ Եւրոպան ինքը մտցնի իր սեփական զինուորական ուժը Հայաստան և նրա միջոցով իրաւործի իր մշակած ծրագիրը:

Որչափ մեծ կը լինի թիւրքերի իշխանութիւնը երկրի մէջ, այնքան թոյլ և անկատար կը լինի բարեփոխութեան իրաւործումը, և նոր յուզումներ անխուսափելի կը դառնան ապագայում: Եւ ընդհանրապէս, որքան մեծ տեղ առած կը լինի Եւրոպայի միջամտութեան վարչական գործերում, այնքան աւելի կատարելապէս և այնքան աւելի ապահովված կը լինեն ընթացիկները շուրջ գործադրութիւնը և նոր կուլտուրական կեանքի զարգացումը:

ՕՐԱՅԻՆ ՀԱՐՅՈՒՆ
XXXIII

Բ. Գուռը, ինչպէս երևում է Կ. Պոլսից ստացված այսօրվայ տեղեկութիւնից, բարեհաճեց թոյլ տալ, որ մի քանի առաջնորդները զբնական հայաբնակ այն գաւառները, որոնք մի քանի ամիսներէ, իսկ մի քանիսը մի քանի տարիներէ ի վեր չունեն ոչ առաջնորդներ, ոչ առաջնորդական փոխանորդներ:

Ըստ երեւոյթին դա մի օրինական քայլ է, որ անում է օսմանեան կառավարութիւնը, որը վերջին տարիները կամայական կերպով զրկեց բազմաթիւ թեմեր իրանց առաջնորդներից, և բոլորին քննեց կամ Կ. Պոլսի կամ աւելի հեռու, կասկածելով նրանց իբրեւ հայոց հարցի արժարէր չափերին մաղի չափ անգամ չէ զիջում, և

Սակայն եթէ ուշադրութեամբ թափանցեցը հարցի խորքերը, կը համոզվենք, որ իր այդ վերջին սիրաւի թոյլտուութեամբ Բ. Գուռը իր չափերին մաղի չափ անգամ չէ զիջում, և

Նաւակներով դուրս կելեն ուղեորները, ինչպէս նաեւ ապրանքներու փոխադրութիւններն ալ նաւակներով կը կատարուի. քարավանները այդ բոլոր անտեղեկանքներ վերջ պիտի դնեն: Հիմա որ Վալաթիայ քարավանները վերջացած են, չոգենուները հան կուղեն մօտենալ, սակայն նաւակարները թող չեն ի սար: Կառավարութիւնն ալ անտարբեր կը մնայ: Քարավաններու ընկերութիւնը ֆրանսական է. մեծ վնաս կը կրէ, երբ չոգենուները երկու տարի չի մօտենան. ֆրանսական չոգենուներն ալ սկսան զանգառիլ: Այս եղևութիւնանց վրայ ֆրանսական ղեկավարները Բէթթի լի պահակ չոգենուներ նաւահանգիստ դըրկեց և հրացաններով ու թնդանօթով ուղեց խօսք հասկցնել նաւակարներուն. ասոնք անաբեկ մնացին, կառավարութիւնն ալ յուզուեցաւ. մայրաքաղաքին մէջ ֆրանսական չոգենու մըն է որ իշխանութիւն կը բանցնէ! Սուլթանը անմիջապէս թարապիա մարդ զրկեց և խնդրեց դեսպանէն, որ պահակ չոգենուներ ետ կանչէ, ինք ամեն բան պիտի կարգադրէ. ղեկավարը համոթիւնը տուաւ, չոգենուները հետադարձ նաւահանգիստէն:

Պարզ օրինակ մը չէ որ թիւրք կառավարութիւնը միայն ուժի առջև տեղի կուտայ: Մինչև որ նաւատորմիւնները չարժում մը չընեն, հայոց ինդիքը ուր որ է հան կը մնայ. ասանկ կերևի հիմա հիմա:

Նորէն ոստիկանութիւնը հայ եկեղեցականներուն ետեւն սկսաւ խնայ. Նիշիկ եպիսկոպոս Ապահունի ընտրութեան կը կանչուի, իբր թելադրել Մամբրէի սպանման. եպիսկոպոսին եղբայրը արդէն ձերբակալուած է որիչ քանի մը հագիի հետ:

Ըստ օրինակի չէ գոհացնում այն պահանջները, որ ունեն թեմերը:

Թիւրքաց Հայաստանի ամեն մի թեմ, սահմանադրութեան զօրութեամբ, գաւառական ժողովների ձեռքով ինքն է ընտրում իր թեմական առաջնորդներին և կամ նրանց փոխանորդներին, որոնք և հաստատվում են պարսկաբարձրների կողմից, և հաղորդում Բ. Գրան ի վաւերացում: Որինական, սահմանադրական ձևով ընտրված բոլոր առաջնորդները քչված են թեմերից, և վաւերացում Կ. Պոլսի մէջ. իսկ այսօր, այդ օրինական, ժողովրդին ցանկալի առաջնորդների փոխարէն՝ գաւառներն են ուղարկվում այնպիսի մարդիկ, որոնց չէ ընտրել, չէ ճանաչում, կամ նոյն իսկ չէ ցանկանում թեմը, իր գաւառական ժողովներով հանդերձ:

Դա մի այնպիսի քայլ է, որ խախտում է սահմանադրութիւնը, և լիովին տալիս միայն մի կողմի կամայականութեան, այն է թիւրքաց կառավարութեան կամայականութեան:

Այդ կամայականութեան չորսօրէն է, որ Հայաստանի թեմերը զրկվում են այնպիսի համակրելի առաջնորդներից, ինչպէս, օրինակ, Ներսէս վարդապետ Խարախանեանն է, կամ չէ հաստատվում այնպիսի մի հովիւ, ինչպէս է Գրգորի եպիսկոպոս Ալեքանեան, և դրա փոխարէն գաւառները ուղարկվում են այնպիսի վարդապետներ կամ եպիսկոպոսներ, որոնք, ով զիտէ, պատկանում են այնպիսի ատիպերին, որ աւելի կառավարութեանն են ձեռնասու, քան ժողովրդին:

Այս այդ տեսակէտից, թիւրքաց կառավարութեան վերջին թոյլտուութիւնը, որ ըստ երեւոյթին, ուղարկելու կարող է թեմը, ընդհանրապէս բոլորովին ուրախալի երևոյթ չէ, քանի որ նա չէ լիացնում սահմանադրութեան պահանջը, չէ յարգում ժողովրդի ընտրողական իրաւունքը, այլ միայն առաջ է մղում լոկ Բ. Գրան ցանկութիւնը, — ու՛մ ուղղում է հաստատում է, ու՛մ չէ ուղղում՝ ըսում է:

Խ. Մարտիան

ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՅՈՒՆ ԵՒ ԵՒՐՈՊԱՅԻՆ ՄԱՐԿԱՆԸ

Ֆիլիսոփայուից հեռագրում են սեպտեմբերի 7-ից, Է. Պոլսից ստացված տեղեկութիւնները հաստատում են, որ Կ. Պոլսի բրիտանական դեսպանին հրահանգ է տրվել՝ այլ ևս երկար չը պիտի կաւ մը կը հաղորդեն հետեւալ նոր դէպքերը:

Նամոյ ծանօթ կոտորածին մէջ սպանեալ Ալէքի գիւղացի խամօի 5 տարեկան որդին պարբերակ Սլէի խնդի անուանով քերտը գերի տարեր է: Այս օրեր իմացուեց և աղբերի լոքօսան Մանուկի ձեռնամը 100 դրուչ, իբր վրդանք գերի աղալին, զրկուած է յիշեալ քերտին, որ դրամը կանուս, բայց աղբին չը յանձնեց և տակաւին քովը կը պահէ:

Դաւադրելի Հարթը քերտացի Հայոց անուամը հայ մը իր կնոջ և զաւակաց հետ կոտորածէն վերջ փախստական կը բնակէին ի Ֆարին (Տիգրանակերտի Ալեկան գաւառակը): Այս օրեր, վերադառնալ ուղեւում ճանապարհին պատկանցի քերտերը կը յարձակին խեղճեւու վրայ, քովերին եղածները կը յափշտակեն և չարաչար կը զանաւորեն: Հայոցի անդրանիկ որդին ժամէ մը վերջ կը մեռնի, իսկ միւսներն այժմ, ծանրապէս հիւանդ՝ անկողնոյ կը ծառայեն Սլիվանի Պաշայա գիւղը:

Ըստ գրութեան Մատին Առաքելոյ տ. Ստեփան վարդապետի, Սամոյ պարցի աշերէթն Սըշխատակ գիւղի հայեր ու 600 զուլս ոչխար յափշտակեր են. այս գիւղի քերտը աղաներն ալ ի վրէժ՝ 496 զուլս ոչխար Հուրթ գիւղի հայերէն յափշտակեր են: Այսպէս՝ քերտերը իրարու դէմ թշնամանալով հայոց գիւղերը կաւերեն, հայերը թշնամութեան կը մտնեն:

Կարձեալ պարզեց (պաշաքի բերդ ցեղին կը պատկանէ) յուլիս 10 և 12-ին, փառք գիւղի ոչխարաց հօսն ու Մուկանց գիւղին 113 տաւար յափշտակելէ ետքը, հայոց տուններն ևս կողոտար են:

Կարձեալ Սամոյ աշերէթներէն մուսէցի Յասէր Ախնճն՝ ծառաներով հանդերձ, յուլիս 15-ին խնձորեք հայ գիւղին 2 հատ շորի, 2 հատ կայծահան հրացան և երկու ձեռք ընտիր հաղուտ յափշտակեր տարեր է:

Բ. Գրան առաջ՝ մայիսի 11-ի ծրագիրը ընդունելու վրայ՝ Մարտիան արդէն դատաւարութեամբ է Կ. Պոլսում գտնվող զեպլօմանների կողմից, իբրեւ վերին ատիճանի ինճիվաժ և անյարմար գործնական նպատակների համար, և լուրջ Սուլթանին նկատում է այդ ծրագիրը իբրեւ բոլորովին անբաւականացուցիչ, որովհետեւ Եւրոպական կոմսարոյի համար էական երաշխաւորութիւններ չէ տալիս:

II Սուլթանի պատասխանը

«Բէյտերի գործակալութիւնը» Լօնդոնից հաղորդում է, որ Բ. Գուռը սեպտեմբերի 3/15-ին յայտնեց դեսպաններին, թէ նա սկզբունքով ընդունում է օգոստոսի 30-ից (սեպտեմբերի 11-ից) առաջարկված ծրագրի բոլոր պայմանները, բայց մի և նոյն ժամանակ առաջարկեց ծրագրի մէջ մտցնել մի քանի փոփոխութիւններ: Դեսպանները պատասխանեցին, որ առաջարկված փոփոխութիւնները անընդհանրի են և որ թիւրքերայի բռնած դիրքը անտանելի ձգձգող բնուորութիւն է ստացել: Այնու ամենայնիւ, դեսպանները յոյս ունեն, որ համաձայնութիւն կը կայանայ:

III Լրագրի ընդունումը

Կ. Պոլսից հեռագրում են Լօնդոնի լրագրիւններին, սեպտեմբերի 1-ից. «Անգլիական բոլոր լրագրիւնների մոտքը թիւրքաւ» արգելվել է:

Ինչպէս երևում է, թիւրքաց կառավարութեան ձեռք առած այդ խիստ միջոցները ընդհանուր են: Որինակ, այս օրերս մենք ստացանք թիւրքերայից մի քանի նամակներ, որոնք հաղորդում են, որ կառավարութիւնը նոր հրամաններ է արձակել «Մշակը» խստութեամբ արգելելու համար:

IV Սուլթանի արգելումը

«Новости» լրագրի Լօնդոնի սեփական թղթաւիցը գրում է հետեւալը, օգոստոսի 31-ից.

«Լուրջ Սուլթանի գնալ Եւրոպական ցամաքը, հանգիստ և գոհ գործերի ստացած նոր ընթացից: Եւ այդ ասում եմ, ի հարկէ, ի նկատի ունենալով միայն արտաքին քաղաքականութիւնը, որովհետեւ ինձ յայտնի է, որ Մեծ-Բրիտանիայի յարաբերութիւնները Ֆրանսիայի և Ռուսաստանի հետ, որոնք այս պարզ ժամանակներս մի քիչ սուր բնուորութիւն էին ստացել, այժմ նկատելի կերպով լաւացել են:

«Հայոց հարցի մէջ լուրջ Սուլթանին յաջողեցրեց, որ Ռուսաստանը և Ֆրանսիան պէտք է

Պաշաքի աշերէթէն Կծանք գիւղացի Ալիւ առնամ քերտը քանի որ յառաջ Մշալ Միկազում գիւղացի Մարգէնեան Առաքելու մշակի ձեռքէն յափշտակեր է նորա երկու եղբորը: Յուլիս 22-ին ալ Ալիւի հօրեղայր Շապէի Մէհմէտն Առաքելի տան վրայ յարձակելով՝ մնացած երկու տաւարներն՝ մէկ ծնած կով, մէկ եղնաւ, մէկ վերմակ, մէկ գերանդի և նորա կնոջ սնուկն ևս կտրելով՝ մէջը կը ձգէ հանդերձեղներն ու կանայի արծաթեայ զարդերն թալաներ տարեր է:

Մոռացանք ըստ կարգին յիշել, որ Ստեփան վարդապետ, Սամոյ Մատին Առաքել վանքի միաբանը՝ իր յիշատակալ գրութեան մէջ կը յայտնէ, որ այն կողմի հայերու վիճակը՝ որ երբեք միթիթարական չէ եղած, այժմ մեծ անապատ հովութեան մէջ է: Քիւրդերը գրգռուած մղեւաւնդ չէլիւրէ և ուրիշ իւլէմաներէ՝ ամեն կերպ չարութիւններ կը գործեն, կը կեղեքեն և կը հարստաբարեն գնացի, որոց կեանքը մեծ վնասուի մէջ է:

Սամոյ գէղեքն վերջ, երբ զօրքերը սկսան լեռնէն իջնել այսր և բուն տեղերնի վերադառնալ, վանքն եկած զօրքերը վերադարձին օր մը կը գիշերեն Ալուրդ գիւղի քովը. նոյն օրէն ի վեր աւազուցին Մանուկ անունով հայի կոյս աղջիկ՝ Համասն կանկերութեամբ: Մոռքը կամ աղգականք գիտնալով հանդերձ, որ զօրքերը տարեր են, սակայն իրենց երկիւղէն չեն համարձակուել հետապնդել և կը լռեն: Այժմ վանքի պարսկաբարձրական փոխանորդ՝ Սահակ վարդապետի յուլիս 12 ամսաթիւ գրութեանց կիմանանք, որ յիշեալ աղջիկն տեղւոյն Ալայը եւ միւսնի քովը գտնուած է և յանձնուած աղգային առաջնորդարանին:

Ս. Յովհաննէս վանուց հողային կալուածոց մէջ բռնութեամբ տուն չինող Պատոֆախի և եղբայր Հիւսէյին անուամբ քերտերն առ թշնամութեան, յուլիս 23-ի գիշերը կրակ տուին յիշեալ վանուց փակահի տուն (աղարակ), որոյ մէջ կը ննջէր

պաշտպաններ՝ սուլթանին արած իր պահանջները, այնպէս որ սուլթանին այլ ևս ուրիշ ոչինչ չէ մնում, եթէ ոչ զիջանել:

ՄԱՐԿԱՆԸ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴԱՏԱՅԻՆ ՕՐԸ

Թէ ինչ տրամադրութիւն էր տիրում Կ. Պոլսում ընթացիկների ծրագրին ընդունելուց մի քանի օր առաջ, այդ երևում է «Daily News» լրագրի սեփական թղթակցի հետեւալ հեռագրից, որ նա ուղարկել է սեպտեմբերի 7-ից (օգոստոսի 26-ից):

«Այս չարաքի վայ ընթացքում մեծ իրաւանցում և կարծիքների պառակտում էր տիրում Բ. Գրան մէջ՝ այն պատճառով, թէ ինչ ընթացք պէտք է տալ հայկական ընթացիկներին վերաբերեալ բանալցութիւններին:

«Գրութիւնն այնպէս է, որ Բ. Գուռը ցանկանում է ընդունել ընթացիկների սկզբնական, այն է մայիսի 11-ի ծրագիրը, միայն երկու բացառութեամբ: Առաջինը վերաբերում է բարձրագոյն կոմիտար նշանակելուն, որը Բ. Գուռը կամենում է իրան վերապահել, առանց մեծ պետութիւնների վէտօրն. երկրորդը վերաբերում է օսմանեան հպատակ վեց անդամներից բաղկացած յանձնաժողովին, որի հետ դեսպանաւորների թաղամասները կարող են հաղորդակցութիւն ունենալ հարկաւոր ժամանակը՝ զանգաւանները պարզաբանելու համար:

«Գուռը խիստ դէմ է այն նոր առաջարկին, որի համաձայն յանձնաժողովը պէտք է բաղկացած լինի 7 անդամներից, որոնցից երեքը պէտք է մեծ պետութիւնների ներկայացուցիչները լինեն:

«Հաստատում են նոյնպէս, որ Բ. Գուռը արժանաւոր է այժմ ընդունել ամբողջ ծրագիրը, բայց առանց նոր փոփոխութիւնների: Միտար Ֆրեյդին ամսիս 17-ին խօսածները, և մի ուսու լրագրի յօդուածի հեռագրով հաղորդած բովանդակութիւնը, որ նկատուած է իբրեւ կառավարութիւնից ներշնչված, այստեղ այն համոզմունքը առաջ բերեցին, թէ պէտք է զիջանել:

«Այդ ընթացքը բռնելու խորհուրդ է տուել Աբուլ-Հասիբի պաշտաւում մեծ աղիւցութիւն ունեցող մի Երկրացի չէլի, որը հաստատել է, թէ այդ տեսակ մի զիջում, իբրեւ հետեւանք մեծ պետութիւնների սպառնալիքների, — արդարանալի է:

Վանքի փոխ-վանահայր Առաքել վարդապետ և կը գտնուէին վանքի անասուններն: Արալն զբրան կողմէն ճարակած և բաւական տեղ յառաջացած միջոցին՝ Առաքել վարդապետ յանկարծ խեղակորոյս արթննալով՝ մեծ դժուարութեամբ դուրս կը ձգէ ինքզինքն և օգնութիւն կաղաղակէ. բարեբաղդաբար, տեղացիներն և ազարաւին մերձակայ Գուռը գիւղացիներն փութով հանկուտով պատը կը քակեն և անասուններն դուրս կը թափեն, բայց երեք գոմէշի ձագերէ, որը ծուլէն խեղդուած էին, և կը մարեն հըրդեն:

Հաւատարեկ գիւղի թաղական խորհուրդն կը բողոքէ թէ՛ յիմնապետ Մեհմէդ Էֆենդին գնացի հաւատարեկցիներու վրաններն իրենց ամաւրանցէն՝ որ գիւղի սահմանի մէջ է՝ բռնութեամբ հաներ և անդ բնակեցուցեր է պաղքատացիներէն մաս մը, որոց անասունները կարածն, և կաւերեն խեղճեւու արտերը և մարդերը. աստիցմէ խափա անունով քերտին, Եօթն ձիւսներով, ցորեկ տանի մօտ հաւատարեկցիներու բանաբանացիների մէջ և ոտնակոխ ընելով աւերեր ու ապականեր է:

Պաղքատացի աշերէթէն և չալալըքի խումբէն քանի մը քերտեր երկու օր յառաջ առազիւ Պէտէեան Յովհաննէսէն 8 հատ ոչխար զողցեր են. հովիւ Աւէն անոնց հետքը կը տանէ այդ քողցող ոչխարաց մէջ, կը տեսնէ ու կը ճանչնայ զողցուած ոչխարներն, սակայն քերտը հովիւները կը թափին Աւէի վրայ՝ լաւ մը կը ծեծեն և վրայի հանդերձները կը յափշտակեն: Աւէն հաղիւ կը յաջողի գողցուածներէն միայն մէկ հատ ձեռք անցունել բերել:

Վիրջին պահու իմացանք, որ Պուլսնը գաւառակի Կեապոլան գիւղի Եղեմ-Քեապիլի որդին՝ Շառն գողակահար սպաններ է նոյն գիւղացի Յովսէփ քահանայի եղբայր՝ Կարապետը:

Կ. Սիբառեան

ՆԱՍՏԱԿ ԹԻՒՐԿԱՅԻՆ

II

Կ. Պոլսի, օգոստոսի 30-ին

Մուշէն 1895 յուլիս 26 թիւ կրող նամա

